

Większe wsparcie dla niepełnosprawnych

W 2017 roku rząd PiS przeznaczył na wsparcie osób niepełnosprawnych i ich opiekunów rekordowe 16,8 mld zł.

To prawie 2,7 mld zł więcej niż w 2015 roku. Zwiększenie wydatków budżetowych pozwala na zaspokojenie w szerszym zakresie potrzeb osób niepełnosprawnych i ich opiekunów.

Wsparcie osób z niepełnosprawnościami oraz ich opiekunów to jeden z priorytetów rządu Prawa i Sprawiedliwości. Stąd też rząd podejmuje szereg działań mających na celu poprawę sytuacji osób z niepełnosprawnościami, w tym umożliwienie im rehabilitacji nie tylko zdrowotnej, ale również społecznej i zawodowej.

Rząd Prawa i Sprawiedliwości wprowadził zmiany w systemie wsparcia osób niepełnosprawnych i ich opiekunów. Zwiększono dofinansowania kosztów pobytu osoby niepełnosprawnej w warsztatach terapii zajęciowej, ułatwiono dostęp do środowiskowych domów samopomocy, wyższe kryterium dochodowe w programie „Rodzina 500+”, umożliwienie opiekunom otrzymania zasiłku dla bezrobotnych lub świadczenia przedemerytalnego czy pomoc z programu „Za życiem” - to tylko niektóre z działań podjętych przez rząd PiS na rzecz osób niepełnosprawnych.

Zwiększenie wydatków budżetowych na pomoc niepełnosprawnym

Wydatki z budżetu państwa na świadczenia wzrosły z 14,1 mld zł w 2015 roku do 16,8 mld zł w 2017 roku. Pomoc udzielana jest w różnej formie: zasiłków, świadczeń, dotacji, miejsc opieki dziennej i całodobowej oraz zajęć skierowanych do tej właśnie grupy.

Pieniądze na opiekę

Osoby niepełnosprawne często wymagają opieki i pomocy ze strony członków rodziny. W efekcie ci ostatni są zmuszeni do rezygnacji z pracy zawodowej. Dla najbardziej potrzebujących stworzono świadczenie opiekuńcze. Mogą je otrzymać rodzice lub opiekunowie osób niepełnosprawnych w sytuacji, gdy zrezygnują z pracy w celu sprawowania nad nim opieki.

Rodzicom dzieci niepełnosprawnych mogą otrzymać świadczenie pielęgnacyjne. Przysługuje ono, jeżeli niepełnosprawność osoby wymagającej opieki powstała nie później niż do ukończenia 18. roku życia albo w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej, jednak nie później niż do ukończenia 25. roku życia.

Wyższe świadczenie pielęgnacyjne

Co ważne, przy przyznawaniu świadczenia pielęgnacyjnego nie jest brany pod uwagę dochód rodziny. Od początku br. świadczenie pielęgnacyjne wynosi 1477 zł do ręki. To o 71 złotych więcej niż przed rokiem. Ze składkami świadczenie pielęgnacyjne to 2016,40 zł. Opłacanie składek przez państwo gwarantuje opiekunowi m.in. to, że w przyszłości otrzyma emeryturę.

Świadczenie dla obojga rodziców

Z początkiem 2017 roku weszła również w życie nowelizacja ustawy o świadczeniach rodzinnych oraz ustawy o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów, która realizuje wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 18 listopada 2014 roku. W efekcie w rodzinach, w których wychowywana jest więcej niż jedna osoba niepełnosprawna, więcej niż jeden opiekun może pobierać świadczenie opiekuńcze z tytułu opieki nad osobą niepełnosprawną. W praktyce oznacza to, że jeśli w jednej rodzinie jest np. dwoje dzieci niepełnosprawnych, każdy z rodziców może otrzymywać świadczenie pielęgnacyjne z tytułu zakończenia aktywności zawodowej spowodowanego koniecznością sprawowania opieki nad niepełnosprawnym dzieckiem.

O świadczenie pielęgnacyjne można się ubiegać w tej samej gminnej instytucji, która wypłaca świadczenia rodzinne. Chodzi tu o ośrodki pomocy społecznej (OPS), centra pomocy rodzinie lub wydziały urzędów gmin.

Zasiłki i dodatki

Wsparcie finansowe dla osób niepełnosprawnych nie ogranicza się do świadczeń dla ich opiekunów. Osoby niepełnosprawne mogą otrzymać bowiem zasiłek pielęgnacyjny, która pomaga pokryć część wydatków wynikających z konieczności zapewnienia opieki i pomocy innej osoby w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji. Obecnie zasiłek pielęgnacyjny wynosi 153 zł miesięcznie.

Zasiłek pielęgnacyjny przysługuje: niepełnosprawnemu dziecku, osobie niepełnosprawnej w wieku powyżej 16 roku życia, jeżeli legitymuje się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności, osobie niepełnosprawnej w wieku powyżej 16 roku życia legitymującej się orzeczeniem o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, o ile niepełnosprawność powstała w wieku do ukończenia 21 roku życia, a także osobie w wieku 75+.

Co ważne, rodzicom dzieci niepełnosprawnych uprawnionych do zasiłku rodzinnego przysługuje jeszcze dodatek na kształcenie i rehabilitację. Wynosi on 90 zł na dziecko (do ukończenia 5. roku życia) lub 110 złotych (powyżej 5 roku życia do ukończenia 24 roku życia).

Przyznawanie i wypłatę świadczeń rodzinnych rząd zlecił do realizacji gminom. Stąd też wniosek o tę formę wsparcia należy złożyć w urzędzie gminy, ośrodka pomocy społecznej lub innej gminnej jednostce organizacyjnej (np. centrum świadczeń).

Podwyższone kryterium w programie „Rodzina 500 plus”

Dzięki działaniom rządu PiS wprowadzono program „Rodzina 500 plus”, w ramach którego do 1200 zł podniesiono kryterium dochodowe uprawniające do otrzymania tego świadczenia w rodzinach wychowujących dziecko niepełnosprawne – jest to kryterium wyższe o 50% w porównaniu do kryterium podstawowego.

Dzięki wyższemu kryterium ponad 90% dzieci niepełnosprawnych otrzymuje świadczenie wychowawcze.

Nie tylko pieniądze, czyli wsparcie rzeczowe z PFRON

Osoby niepełnosprawne mogą liczyć na wsparcie nie tylko finansowe, ale również rzeczowe. W praktyce oznacza to możliwość skorzystania z turnusu rehabilitacyjnego i zakupu sprzętu rehabilitacyjnego, a także likwidację barier architektonicznych. Na każdy z tych celów można uzyskać dofinansowanie w samorządzie powiatowym – w powiatowych centrach pomocy rodzinie, a w miastach na prawach powiatu – w miejskich ośrodkach pomocy społecznej lub miejskich ośrodkach pomocy rodzinie.

Dofinansowanie turnusu rehabilitacyjnego wynosi do 1806 zł. W ubiegłym roku z tej formy wsparcia skorzystało w sumie 61,5 tys. osób. Z dofinansowania sprzętu rehabilitacyjnego i wyrobów medycznych skorzystało zaś 178,6 osób. W tym przypadku każda z tych osób mogła ubiegać się nawet o 22.583 zł. Na likwidację barier architektonicznych można uzyskać do 67,75 tys. zł. Z tej formy wsparcia w samym tylko 2017 roku skorzystało 16,8 tys. osób. Łącznie w ubiegłym roku z refundacji skorzystało 256,9 tys. osób niepełnosprawnych.

Renta socjalna po osiągnięciu pełnoletności

Gdy niepełnosprawne dziecko ukończy 18 lat, przysługuje mu wypłacana przez ZUS renta socjalna. To specjalne świadczenie dla osób, który nigdy nie opłacały składek na ZUS, a są całkowicie niezdolne do pracy.

Dzięki obecnemu rządowi renta socjalna od 2015 roku wzrosła aż o 39,2%. Z myślą o poprawie sytuacji osób z niepełnosprawnościami od 1 marca 2017 roku rząd podwyższył rentę socjalną z 741,35 do 840 zł. To nienotowany wcześniej, 13-procentowy wzrost renty socjalnej. Wraz z tegoroczną waloryzacją rent i emerytur renta socjalna wzrosła do 865,03 zł. Tak wysokiego wzrostu świadczeń nie było od 5 lat.

Przyjęty przez rząd 26 kwietnia br. projekt ustawy o zmianie ustawy o rencie socjalnej zakłada podwyższenie od 1 czerwca 2018 roku renty socjalnej do kwoty najniższej renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Dzięki temu renta socjalna wyniesie 1029,80 zł brutto (878,12 zł netto). Oznacza to wzrost na poziomie ponad 19%. Podwyżka renty socjalnej jest realizacją jednego z postanowień porozumienia w sprawie wsparcia osób niepełnosprawnych,

które 24 kwietnia br. zawarli strona rządu i przedstawiciele części środowiska osób niepełnosprawnych.

Bogata oferta placówek

Szeroki zakres wsparcia dla osób niepełnosprawnych uzupełnia bogata oferta działających na ich rzecz placówek. Chodzi tu o domy pomocy społecznej, ośrodki wsparcia, dzienne domy pomocy, rodzinne domy pomocy czy wreszcie warsztaty terapii zajęciowej.

Według ostatnich danych z 816 domów pomocy społecznej korzystało 78,9 tys. osób niepełnosprawnych. Z kolei z oferty 822 ośrodków wsparcia, pomagających rodzinom w opiece nad niepełnosprawnymi, skorzystało 34 tys. osób. 26 rodzinnych domów pomocy, świadczących całodobową opiekę w małych grupach, było dostępnych dla 136 korzystających. 308 dziennych domów pomocy, oferujących pomoc w codziennym życiu i wyżywieniu, zapewniło zaś wsparcie 22 tys. osobom niepełnosprawnym. O 5 tys. więcej osób niepełnosprawnych korzystało z 715 warsztatów terapii zajęciowej (WTZ).

Warto zauważyć, że od 1 stycznia 2016 roku dofinansowanie kosztów rocznego pobytu uczestnika w WTZ wzrosło aż o 1200 zł. Obecnie wynosi 15 996 zł. Wcześniej – od 2009 roku było to 14 796 zł. Zwiększenie wysokości dofinansowania kosztów rocznego pobytu jednego uczestnika w warsztacie terapii zajęciowej spowodowało poprawę funkcjonowania warsztatów terapii zajęciowej oraz dało możliwość dalszego ich rozwoju.